

GOGÓŁ STEFAN (1901-1967)

Urodził się 22 sierpnia 1901 roku w Starym Gostyniu, jako syn Stanisława i Anny z domu Nowacka. Ukończył szkołę elementarną. Robotnik. Jako ochotnik od 1 do 6 stycznia 1919 roku pełnił służbę w oddziale Straży Ludowej w Gostyniu. Od 7 stycznia brał udział w powstaniu wielkopolskim na froncie południowo-zachodnim. Od 9 kwietnia 1919 roku służył w 2. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 56. pułk piechoty). Do 6 września tego roku przebywał z jednostką na linii demarkacyjnej pod Zbąszynem. Od 8 września 1919 roku brał udział w walkach na granicy wschodniej. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Dwukrotnie był ranny i przebywał w szpitalach: w Brześciu nad Bugiem (11 września-7 października 1920 roku) i w Warszawie (8-23 październik 1920 roku). Ostatnie ćwiczenia wojskowe odbył od 18 marca do 5 lipca 1921 roku w 75. pułku piechoty. 5 lipca 1922 roku został przeniesiony do rezerwy. 27 stycznia 1924 roku zawarł związek małżeński z Józefą Nowacką. Miał sześcioro dzieci. Był członkiem ZBoWiD. W 1966 roku przeszedł na emeryturę.

Zmarł 13 lutego 1967 roku. Pochowany został na cmentarzu w Starym Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921, Wielkopolski Krzyż Powstańczy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal za Długoletnią Służbę i Odznakę Grunwaldzką.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje syna Kazimierza Gogóła – zbiory rodzinne; książeczka wojskowa PKU Jarocin, Główna Księga Ewidencji Nr 251; USC Gostyń; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 120-121.